

varmt, som vi nu hørte det ærede Medlem tale det Gabelsbergerske Systems Sag, og da jeg maa tilstaa, at jeg ikke forstaaer mig paa Stenografi, vidste jeg ingen anden Udvej end at lade dem begge blive stillede ens og saa forhandle Sagen i Finansudvalget. Efter at det ærede Medlem har givet sine Oplysninger her, skal Sagen mellem 2den og 3dje Behandling blive fremdraget paa ny for Finansudvalget, og saa vil der kunne tages Bestemmelse derom. Jeg vil tilføje, at den anden For- ening gjorde gældende, at dens Tidsskrift var ældre end det, som nu kommer fra modsat Side, idet det Gabelsbergerske Tidsskrift en Tid ophørte at udkomme. Men Sagen er i det hele taget ikke af saa stor Betydning, at det ikke skulde være bedst at vente, til Udvalget træder sammen igen og saa forhandle Sagen der.

Naar jeg dernæst gaar over til de mange andre Bemærkninger, der ere gjorte, og som jeg skal besvare, maa jeg, for at faa alt med saa godt som muligt, helst holde mig til Betænkningen. Udvalgets Forslag under Betænkningen Nr. 78, Ændringslistens Nr. 50 ad I. B. 3. om en Forhøjelse af 1500 Kr. til Udgifter til Kirkers Opvarmning kan jeg fuldt ud tiltræde. Naar derimod Forslaget under Betænkningen Nr. 80, Ændringslistens Nr. 52 ad I. C. 2. om Understøttelse til afdøde Kunstantikvar V. Hermans Enke ikke er blevet tiltraadt af Udvalget, finder jeg ikke Anledning til at fastholde det og tager det hermed tilbage. — Derefter er der i Betænkningen Nr. 89 ad II. A. 3. d. omtalt et Forslag om Oprettelse af et nyt Sognekald i Timring i Ribe Stift, idet Udvalget foreslaar at indsatte en Anmærkning om, at 643 Kr. maa bortfalde af Tilskuddet, naar Vakance indtræder i Vildbjærg Sognekald, hvad der unægtelig gør mig ondt, da dette Sognekald saa bliver meget lille. Men der er jo ikke noget at gøre derved; naar hele Udvalget er enigt, maa det blive saaledes, og jeg skal ikke anvende flere Ord derpaa. — Derimod maa jeg med Hensyn til Betænkningen Nr. 90 ad II. A. 3. g. sige, at det gør mig ondt, at Skolelæreren i Bording skal miste det der nævnte Beløb. Jeg kan ganske vist indrømme, at det er en berettiget Grund, som anføres i saa Henseende i Betænkningen: at naar Sognet har faaet Kirken bygget af Staten, maa det selv sørge for den Sag, men Resultatet bliver dog vist, at Skolelæreren mister denne Indtægt, som med Rette tilkommer ham. — Angaaende Betænkningen Nr. 91 ad II. A. 3. i. om et

midlertidigt Tilskud til et Kapellani pro loco for Gerløv og Draaby Menigheder i Sjællands Stift har det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) udtalt, at han tror, at det er en Fejl af Administrationen, at den ikke har ventet med at faa dette Embede besat, indtil Præsten ikke længere sad i Hovedsognet. Jeg maa tilstaa, at jeg er af en ganske anden Mening. Jeg tror, at det er en Fejl af Administrationen, at den ikke har gennemført denne Sag for længe siden, da der i høj Grad var Trang dertil, og som Sagen foreligger, burde den ikke opsættes. Jeg kan dog ikke komme ind paa at omtale denne Sag nærmere uden at berøre personlige Forhold, som jeg ikke ønsker at drage frem her i Tinget. Jeg skal kun sige, at naar det viser sig umuligt at gennemføre, hvad der her anmodes om, ønsker jeg ikke at fastholde Forslaget, men tager det tilbage. Hvorledes denne Sag saa skal ordnes, maa vi siden se at komme ud af. — Med Hensyn til Spørgsmaalet under Betænkningens Nr. 92 ad II. A. 4 om Stiftsmidlerne skal jeg i Anledning af de faldne Udtalelser oplyse, at det har været en stor Misforstaaelse, man rundt om i Landet har svævet i, naar man har troet, at de Midler, som vare fremkomne ved Inddragning af en Del af de bedst lønede Præsteembeders Indtægter, ere blevne til et stort Fond, saa at man endogsaa i Bladene har fablet om, at der skulde findes Millioner i denne Kasse. Der har ganske vist en Gang været 100,000 Kr., som ere blevne anvendte af Regeringen og Rigsdagen til at bygge Kirker for, og saa vidt jeg ved, siden 50,000 Kr., men i de senere Aar ere disse Indtægter, dels paa Grund af de faldende Kornpriser og den derved forbundne Formindskelse af Embedernes Størrelse, dels ogsaa paa Grund af en Formindskelse af Tilskuddet, som ydes til dette Fond, aftagne saaledes, at det nu forholder sig, som den ærede Ordfører udtalte, at der højst kan være Tale om nogle og tyve Tusind Kr. om Aaret. Jeg skal i øvrigt bemærke, at naar jeg har lovet, at der fremtidig skulde fremkomme Regnskab over disse Indtægter og Udgifter, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der hvert Aar har foreligget Regnskab for hvert Embede, som fik Tilskud, og hvor store disse Tilskud have været. Men for Fremtiden skal der blive givet Regnskab hvert Aar for Tinget med Hensyn til disse Indtægter og Udgifter. — Det følgende Punkt, Betænkningens Nr. 93, finder jeg ikke Anledning til at dvæle ved.